

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 15 0 У 004196 19 Увп
Бања Лука, 4.2.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Едине Чупељић као предсједнице вијећа, Смиљане Мрше и Страхиње Ђурковића као чланова вијећа, уз учешће Мире Мачкић као записничара, у управном спору по тужби М. Ђ. из Б., којег заступа пуномоћник Д. Г., адвокат из Б, (у даљем тексту: тужилац), против акта број ... од 22.1.2019. године, тужене Комисије, Т., број ..., у предмету обрачуна неовлашћене потрошње електричне енергије, одлучујући о захтјеву тужиоца, заступаног по пуномоћнику М. Љ. С. адвокату из Б., за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Требињу број 15 0 У 004196 19 У од 21.3.2019. године, у сједници вијећа одржаној 4.2.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу 1. изреке одбијена је тужба изјављена против уводно означеног акта тужене, којим је тачком 1. диспозитива одбијен, као неоснован захтјев тужиоца за рјешавање спора, којим се оспорава обрачун неовлашћено утрошене електричне енергије од 05.4.2016. до 05.4.2017. године у износу од 12.117,98 КМ на мјерном мјесту идентификациони број ..., које се налази у улици Р. Ц. број 79 у Б. Тачком 2. диспозитива тог рјешења је обавезана МХ „ЕРС“ МП а.д. Т-ЗЕДП „Е. Б.“ а.д. Б. РЈ „Е.“ Б., да сноси трошкове измјештања овог мјерног мјеста на стуб дистрибутивне мреже, те да одобри тужиоцу надокнаду тих трошкова. Тачком 3. диспозитива рјешења обавезан је тужилац да туженој надокнади трошкове рјешавања предметне управне ствари у износу од 800,00 КМ у року од 30 дана од пријема рјешења, под пријетњом принудног извршења. Ставом 2. изреке пресуде су одбијени захтјеви тужиоца и тужене за надокнаду трошкова спора.

Одбијање тужба суд је образложио ставом да је тужена правилно примјенила одредбе члана 89. и 90. Општих услова за испоруку и снабдијевање електричном енергијом („Службени гласник РС“ број 90/12, у даљем тексту: Општи услови), јер да је на несумњив начин утврђено да је у објекту тужиоца постојала неовлашћена потрошњи електричне енергије што да је утврђено на основу изјава свједока који су овлашћени радници тужене и контролом извршеном дана 05.4.2017. године. Суд је констатовао да докази предложени од тужиоца и то изјаве свједока на формалној расправи те изјаве свједока дате у писаној форми нису прихваћене нити су биле од утицаја на другачије рјешење ствари, из разлога што су се односиле на коришћење

пећи на дрва за гријање објекта, а та околност да не искључује и коришћење електричних гријних тијела за гријање током зимског периода.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац побија њену законитост због повреде одредаба поступка и погрешне примјене материјалног права. Тужиоцу је наметнута обавеза плаћања трошкова након што су радници МХ „Е. РС“ а.д. Т., ЗЕДП „Е.Б.“ а.д. Б. .. дана 5.4.2017. године извршили контролу на мјерном мјесту које је регистровано на тужиоца и Г. Ђ., те су том приликом утврдили да је на прикључни вод спојен кабл ППОО 4x16 мм, на који су прикључена два КС прекидача, те да постоји могућност манипулације овим прекидачима, тако да се потрошња струје не читава у пуном обиму на бројилу. Поред тога, радници су вршили контролу истог мјерног мјеста и дана 28.2.2017. године којом приликом није утврђена неовлашћена потрошња енергије, нити су утврђене било какве неправилности на електричним инсталацијама. У поступку није утврђено да је тужилац поставио прикључке који наводно омогућавају неовлашћену потрошњу електричне енергије због чега је закључивање тужене произвољно и супротно начелу истине. У том смислу је произвољан и неутемељен закључак суда у побијаној пресуди да је правилно поступљено када није узета у обзир контрола извршена дана 28.2.2017. године јер да иста није била детаљна нити довршена до краја. Предложио је да се побијана пресуда преиначи или укине.

У одговору на захтјев тужена је истакла да су наводи у захтјеву неосновани јер да се понављају јер су били истакнути у поступку и у тужби. У образложењу оспореног акта је детаљно наведено на основу којих доказа је утврђено постојање неовлашћене потрошње електричне енергије па да су правилно примјењене одредбе члана 89. до 92. Општих услова. Одлучна чињеница за утврђивање количине неовлашћене преузете електричне енергије са мреже је да иста није измјерена усљед неовлашћених радњи на прикључку и мјерном мјесту, односно да је успостављено техничко стање омогућавало потрошњу мимо мјерног уређаја. Предложила је да се захтјев одбије.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, одговор на захтјев и цјелокупне списе предметне управне ствари и овог управног спора на основу одредбе члана 39. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11 - у даљем тексту ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из чињеница утврђених у управном поступку садржаних у образложењу оспореног акта и побијане пресуде произлази да је тужена на несумњив начин утврдила да се у конкретном случају радило о неовлашћеној потрошњи електричне енергије од стране тужиоца, за што су дати ваљано образложени разлози у оспореном акту. Суд је као правилан прихватио закључак тужене да докази предложени од стране тужиоца нису прихваћени јер да нису били од утицаја а односили су се на коришћење пећи на дрва за гријање објекта јер да та околност не искључује и коришћење електричних грејних тијела за гријање током зимског периода. Обрачун нерегистроване електричне енергије је код тужиоца извршен након контроле мјерног мјеста дана 05.4.2017. године када је утврђено да је скинута плomba са главних осигурача и на њих прикључен кабл ППОО 4x16 мм², који је мимо мјерења напајао дио кућне инсталације а електрична енергија је коришћена и за гријање објекта. Код тако утврђених чињеница констатованих записником од 05.4.2017. године, извршен је обрачун нерегистроване електричне енергије на начин како је објашњено у извјештају

број 3087 од 05.4.2017. године, који је сачињен у складу са чланом 89. став (1) т.б) и чланом 91. став (2), т. в) под тачка 2) Општих услова.

Овај Врховни суд налази да је у побијаној пресуди одговорено на све тужбене приговоре те да су дати ваљано образложени разлози за одбијање тужбе, а што је у складу са одредбама члана 89. и 90. Општих услова. Тужилац у захтјеву није изнио приговоре којима би довео у сумњу правила проведеног поступка и утврђене одлучне чињенице, због чега је побијана пресуда правилна и законита. Приговор тужиоца да није утврђена кривична одговорност лица које је извршило неовлашћене радње на мјерном мјесту нема утицаја на ослобађање од имовинске одговорности крајњег купца електричне енергије односно од обавезе плаћања неовлашћено преузете електричне енергије чија је количина и период потрошње утврђена на основу одредаба члана 89-92. Општих услова. Отуда није од значаја ни околност да приликом прве контроле дана 28.2.2017. године нису утврђене неправилности и неовлашћене радње које су утврђене контролом од 05.4.2017. године.

Из изнијетих разлога по оцјени овог суда у побијаној пресуди нису остварени разлози из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, па се захтјев тужиоца на основу члана 40. став 1. ЗУС. одбија као неснован.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједница вијећа
Едина Чупељић